

Öreg graduál

Az keresztyeni üdvözítő hitnek egy nyomban jaro igazsagahoz inteztetett ekes rhytmusu hymnusokkal, ... szent sóltárokkal, örvendetes notáju prosakkal és több sok nemű, ... lelki ditséretekkel és esztendőszakai templumbéli kegyes caeremoniákkal tökelletesen meg töltetett öreg gradval. Gyulafehérvár, Fejedelmi nyomda, 1636

**Fatáblás, vaknyomásos, barna bőrkötésben, sarok- és köldökveretekkel
Jelzet: IH I. 1. (RMK I. 658)**

Protestáns énekes szertartáskönyv, amelynek első része az ünnepi és hétköznapi istentiszteleteken énekelt magyar nyelvű gregorián énekeket, második része pedig a bibliai zsoltárok ritmikus prózafordításait tartalmazza. A graduál által képviselt éneklési mód egészen a 18. századig meghatározta a protestáns istentiszteletek rendjét. A Geleji Katona István (1589–1649) és Keserői Dajka János (1580–1633) által szerkesztett énekeskönyvet I. Rákóczi György (1593–1648) erdélyi fejedelem kétszáz példányban nyomtattatta ki. Minden egyes kötetet saját kezű aláírásával és jelmondatával (Non est currentis, neque volentis, sed miserentis Dei – Nem azé, aki fut, sem nem azé, aki akarja, hanem a könyörülő Istené – Róm. 9,16.) látott el, így küldte el őket az egyes egyházközségeknek. A kiállított példány a Szerencsi Református Egyházközség tulajdona volt, később Lippay György (1600–1666) esztergomi érsek könyvtárába került.